

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-67(5)/12/JK

Warszawa, 3 września 2012 r.

DECYZJA DIH-1/60/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Stanisława Synówki, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel, Usługi Stanisław Synówka w Sianowie od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr J-41/2012 z dnia 16 lipca 2012 r. (nr akt: ZBŻ.8361.89.2011, ZBŻ.8361.111.2011), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 3.430 zł (słownie: trzy tysiące czterysta trzydzieści złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego, tj. „Makaron swojski tradycyjnie wałkowany 4-jajeczny PASTA SPECIALE” a` 500 g, oznaczonego datą minimalnej trwałości: „najlepiej spożyć przed: 01.06.2012 r.” oraz kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej 01.06.2012, produkcji Marcin Sudziński, Firma JAGODA ul. Łyskowskiego 23c/39, 87-100 Toruń, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 24-27 maja oraz 27 czerwca 2011 r. przez inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „Zachodniopomorskim WIIH”, w sklepie spożywczo-przemysłowym „Centrum Handlowe KUBUŚ”, mieszczącym się w Sianowie przy ul. Dębowej 25, należącym do przedsiębiorcy Stanisława Synówki, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel, Usługi Stanisław Synówka w Sianowie, zwanego dalej „stroną”, pobrano do badań laboratoryjnych, m.in.: próbki (2 opakowania a` 500g) z partii liczącej 7 opakowań a` 500 g produktu: „Makaron swojski tradycyjnie wałkowany 4-jajeczny PASTA SPECIALE”, oznaczonego datą minimalnej trwałości: „najlepiej spożyć przed:

01.06.2012 r.” oraz kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej 01.06.2012, produkcji Marcin Sudziński, Firma JAGODA ul. Łyskowskiego 23c/39, 87-100 Toruń, zwanego dalej „makaronem 4-jajecznym”.

Powyższe udokumentowano w Protokole pobrania próbki produktu Nr 064130 z dnia 24 maja 2011 r.

Jednocześnie z tej samej partii (wielkości 7 opakowań a` 500 g) i w tych samych ilościach pobrano, zabezpieczono i przekazano kontrolowanemu w celu przechowania, dodatkowe próbki kontrolne – 2 opakowania a` 500 g (protokół pobrania próbki kontrolnej Nr 00003590 z dnia 24 maja 2011 r.).

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu, zwane dalej „Laboratorium we Wrocławiu”, wykazały, że makaron 4-jajeczny nie spełniał wymagań zadeklarowanych przez producenta na opakowaniach jednostkowych produktu z uwagi na zaniżoną liczbę jaj na kilogram mąki. Przeprowadzone badania wykazały liczbę jaj w ilości 1,6 na 1 kg mąki, podczas gdy deklaracja na opakowaniu wskazywała na 4 jaja na 1 kg mąki. Ponadto badania wykazały, że przedmiotowy makaron 4-jajeczny miał kształt wstążki cienkiej o szerokości 1,46 – 1,57 mm i grubości 0,50 – 0,65 mm, podczas gdy deklaracja na opakowaniu wskazywała na wstążkę grubą. Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań Nr 273/2011 z dnia 16 czerwca 2011 r. (zastępującym Sprawozdanie z badań nr 273/2011 z dnia 2 czerwca 2011 r.). Na opakowaniach jednostkowych przedmiotowego produktu stwierdzono także brak pełnej informacji w zakresie danych identyfikujących producenta, tj. jego imienia i nazwiska.

W związku z powyższym, w dniu 27 czerwca 2011 r., inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zapoznali przedsiębiorcę Stanisława Synówkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel, Usługi Stanisław Synówka w Sianowie, z wynikami przeprowadzonych badań laboratoryjnych zakwestionowanego produktu. Nadto poinformowali go o przysługującym mu prawie do złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej. Kontrolowany przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 1 czerwca 2012 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zawiadomił przedsiębiorcę Stanisława Synówkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel, Usługi Stanisław Synówka w Sianowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o jakości handlowej”, za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego, informując jednocześnie o przysługującym mu, na podstawie art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień nawiązując w dniu 6 czerwca 2012 r. kontakt telefoniczny z Delegaturą Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Koszalinie, kiedy to oświadczyła, że nie czuje się w żaden sposób odpowiedzialna za

wprowadzenie do obrotu zafałszowanego produktu i nie zamierza ponosić żadnych kosztów z tym związanych, gdyż jej zdaniem za wady jakościowe odpowiada jedynie producent produktu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr J-41/2012 z dnia 16 lipca 2012 r. (nr akt: ZBŻ.8361.89.2011, ŻBŻ.8361.111.2011) Zachodniopomorski WIIH na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej wymierzył przedsiębiorcy Stanisławowi Synówce, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Handel, Usługi Stanisław Synówka w Sianowie, karę pieniężną w wysokości 3.430 zł (słownie: trzy tysiące czterysta trzydzieści złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego.

Pismem z dnia 23 lipca 2012 r. (nadanym w placówce pocztowej w dniu 24 lipca 2012 r.) strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej uchylenie.

Na wstępie strona zakwestionowała wysokość wymierzonej kary. Ponadto oświadczyła, że nie poczuwa się do odpowiedzialności za wprowadzenie do obrotu produktu niewłaściwej jakości, gdyż wpływ na jakość zapakowanego towaru ma jedynie jego producent.

W dalszej kolejności strona zakwestionowała szacowanie wysokości kary za wprowadzenie do obrotu artykułu rolno-spożywczego na podstawie wielkości obrotu z całości prowadzonej przez nią działalności, również tej nie związanej z obrotem artykułami spożywczymi. Wątpliwość strony budzi także wydanie zaskarżonej decyzji przez osobę będącą odpowiedzialną za nadzór paliw.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2012 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Stanisława Synówkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel, Usługi Stanisław Synówka w Sianowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ww. ustawy, oznacza produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W niniejszej sprawie, badania próbki makaronu 4-jajecznego, pobranej w toku kontroli w placówce należącej do strony, przeprowadzone przez Laboratorium we Wrocławiu (Sprawozdanie z badań nr 273/2011 z dnia 16 czerwca 2011 r. zastępujące Sprawozdanie z badań nr 272/2011 z dnia 2 czerwca 2011 r.), wykazały niższą liczbę jaj przypadającą na 1 kg mąki – deklaracja wskazywała 4 jaja na 1 kg mąki, natomiast w stwierdzono 1,6 jaja na kg mąki. Dodatkowo przeprowadzone badania wykazały, że makaron miał kształt wstążki cienkiej o szerokości 1,46 – 1,57 mm i grubości 0,50 – 0,65 mm, podczas gdy deklaracja na opakowaniu wskazywała na wstążkę grubą. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Zachodniopomorski WIIH słusznie uznał, że w oznakowaniu makaronu 4-jajecznego podano nazwę niezgodną z prawdą, co stanowiło podstawę do zakwalifikowania tego produktu, jako zafałszowanego (art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy o jakości handlowej) oraz wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ustalając wysokość kary pieniężnej, Zachodniopomorski WIIH wziął pod uwagę wszystkie kryteria wymienione w art. 40a ust. 5 ww. ustawy. Wymierzona kara w kwocie 3.430 zł mieści się w przedziale przewidzianym przepisem art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej.

Należy wskazać, że mimo faktu, iż strona w treści wniesionego odwołania wyraźnie powołała się jedynie na decyzję nr J-41/2012, dotyczącą wymierzenia kary pieniężnej, organ drugiej instancji dokonując jego analizy, uznał, że dotyczy ono również decyzji zobowiązującej przedsiębiorcę do uiszczenia równowartości kosztów przeprowadzonych badań. Wobec powyższego, argumenty podnoszone w odwołaniu zostały rozpatrzone w dwóch odrębnych decyzjach, stosownie do ich zakresu przedmiotowego.

Odwołując się od ww. decyzji strona nie kwestionuje ustalonego stanu faktycznego. Nie zgadza się natomiast z uznaniem jej przez organ pierwszej instancji za odpowiedzialnego za wprowadzenie do obrotu produktu niewłaściwej jakości handlowej i ponoszeniem konsekwencji z tym związanych. W opinii strony, sprzedawca nie jest w stanie przewidzieć składu produktu w zaplombowanym opakowaniu, wobec czego to jedynie na producencie ciąży odpowiedzialność za jakość towaru i to on powinien być obciążony wszelkimi kosztami.

W opinii Prezesa UOKiK powyższy zarzut jest bezzasadny. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymogami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego. Jak stanowi art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Stanowisko w zakresie odpowiedzialności podmiotów działających na każdym etapie obrotu za jakość handlową, znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, np. wyrok z dnia 4 sierpnia 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 894/10, wyrok z dnia 7 maja 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 126/10.

Prezes UOKiK zauważa, że ustawa o jakości handlowej w zakresie definicji „obrotu” odsyła do przepisów prawa żywnościowego Unii Europejskiej, których stanowi uzupełnienie. Zgodnie z art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej pod pojęciem „obrotu” mieszczą się czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, to jest „wprowadzenie na rynek”, które oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że strona posiadała w celu sprzedaży konsumentom poddany ocenie makaron 4-jajeczny.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że w prawie żywnościowym pojęcie „wprowadzenia do obrotu” dotyczy każdego etapu obrotu i nie jest zawężone wyłącznie do pierwszego wprowadzenia produktu na rynek. Taką interpretację przepisów należy przyjąć także w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2003 r. w

sprawie C-315/05 (Dz. U. C331 z 30.12.2006, s. 14) wydanym w trybie prejudycjalnym, z którego wynika, że wprowadzający do obrotu może być odpowiedzialny za jakość, nawet w sytuacji, gdy ogranicza się on, jako zwykły dystrybutor do wprowadzenia produktu w postaci, w jakiej został mu dostarczony przez producenta. Określając ramy prawne wyroku Trybunał Sprawiedliwości przywołał m.in. art. 3 pkt 3 oraz art. 17 rozporządzenia 178/2002, które definiują podmiot działający na rynku spożywczym oraz określają obowiązki tych podmiotów, a także państw członkowskich w zakresie przestrzegania wymagań prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Należy dodać, że kwestia odpowiedzialności podmiotu wprowadzającego do obrotu produkty o niewłaściwej jakości handlowej została wyjaśniona m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2010 r. (sygn. VI SA/Wa 1044/10), z którego wynika, że nie tylko producent czy dystrybutor, ale także podmiot działający na rynku detalicznym odpowiada za jakość handlową środków spożywczych w swoim przedsiębiorstwie.

Należy dodatkowo wskazać, że przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), zwana dalej „*ustawą o Inspekcji Handlowej*”, w powiązaniu z przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, w sposób szczególny regulują kwestię kto może być stroną postępowania przed wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej. Do zadań Inspekcji Handlowej, w świetle art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ww. ustawy, należy m.in. kontrola produktów w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu (w tym w zakresie oznakowania i zafalszowań) oraz kontrola usług. Kontrola ta nie obejmuje kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów (zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej kontrolowanym jest przedsiębiorca, którego działalność jest kontrolowana). Powyższa regulacja znajduje również potwierdzenie w art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej, zgodnie z którym nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym sprawuje Inspekcja Handlowa. Podkreślenia wymaga, że wszelkie czynności wynikające z ustawowych kompetencji, to jest: działania prowadzone w ramach postępowania kontrolnego, następnie ewentualnie pokontrolnego, jak i będące konsekwencją postępowania kontrolnego, postępowanie w sprawie zobowiązania do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań (art. 30 ustawy o Inspekcji Handlowej) lub postępowanie w sprawie wymierzenia kary (art. 40a ust. 1 ustawy o jakości handlowej), jako prowadzone przez organy Inspekcji Handlowej, powinny być podmiotowo tożsame i wynikać z ustaleń dokonanych u kontrolowanego. Z tego powodu jedynie on (kontrolowany) może być podmiotem praw i obowiązków kierowanych przez organy Inspekcji Handlowej, a nie jak to próbuje wykazać strona, producent przedmiotowego makaronu 4-jajecznego. Kwestia wymierzenia kary producentowi zakwestionowanego produktu może być przedmiotem odrębnego postępowania prowadzonego przez właściwy w tym zakresie, inny organ urzędowej kontroli żywności.

Dodać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż organ pierwszej instancji na każdym etapie należycie informował stronę o podejmowanych

czynnościach oraz pouczał ją o przysługujących jej uprawnieniach, pozostając tym samym w zgodzie z ogólnymi zasadami postępowania administracyjnego. Strona jako profesjonalista prowadzący działalność gospodarczą od 15 lat powinien wykonywać ją ze świadomością obowiązującego stanu prawnego i wynikających z niego konsekwencji, w szczególności w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Należy podkreślić, iż przepisy prawa powszechnie obowiązującego są publikowane w powszechnie dostępnych dziennikach urzędowych, wobec czego każdy ma możliwość zapoznania się z ich treścią. Zatem niezajomość czy niezrozumienie obowiązujących przepisów nie zwalnia strony z ciążących na niej obowiązków, a tym samym nie jest przesłanką uzasadniającą uniknięcie związanych z tym konsekwencji.

Prezes UOKiK wskazuje także, że zgodnie z art. 107 § 1 Kpa, decyzja powinna zawierać m.in. podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że przedmiotową decyzję podpisał kierownik Zespołu Nadzoru Rynku i Kontroli Paliw, który został upoważniony przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pismem nr 26/2012 z dnia 28 czerwca 2012 r. m.in. do wydawania decyzji w jego imieniu podczas nieobecności Dyrektora Delegatury Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Koszalinie. Powyższe dowodzi, że decyzja została wydana prawidłowo i zgodnie z prawem.

Odnosząc się do posiadania przez organ pierwszej instancji informacji na temat wielkości osiągniętego przez przedsiębiorcę obrotu, Prezes UOKiK informuje, że akta sprawy wskazują, iż informacja taka wpłynęła do tego organu w dniu 27 czerwca 2011 r. Należy wskazać jednocześnie, że kwestia sposobu pozyskania przez organ pierwszej instancji ww. danych nie jest przedmiotem niniejszego postępowania.

Podsumowując należy stwierdzić, że w opinii Prezesa UOKiK, sposób ustalenia kary i wymiarzenie jej w wysokości 3.430 zł były zgodne z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. w toku postępowania administracyjnego wzięto pod uwagę stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów, a informacje w zakresie ww. kryteriów znalazły uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być m.in. skuteczne i odstraszające. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Poza tym, aby kara była odstraszająca jej wysokość musi być dotkliwa dla przedsiębiorcy.

Słuszność powyższego stanowiska znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/Wa 769/10, w którym Sąd podkreślił, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest m.in. ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów ich wymierzania określonych w art. 40a ww. ustawy, nie mogą być symboliczne.

Dodać należy również, że wbrew przekonaniu strony przy miarkowaniu wysokości kary nałożonej na podstawie przepisów ustawy o jakości handlowej, obrót odnosi się do całości prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, nie zaś tylko do tej związanej z obrotem artykułami rolno-spożywczymi. Zatem fakt, że strona prowadzi działalność gospodarczą również w zakresie nie objętym kontrolą nie zwalnia jej z obowiązku udzielenia na żądanie organu wskazanych w nim informacji.

Wobec powyższego, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów regulujących jakość handlową artykułów rolno-spożywczych skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, a także przeświadczeniem strony o wyłącznej odpowiedzialności producenta, mimo wskazanych jej przez organ pierwszej instancji przepisów o odpowiedzialności podmiotów na każdym etapie obrotu (w tym detalicznego) za zapewnienie zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za uwzględnieniem wniosku strony o uchylenie zaskarżonej decyzji w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Stanisław Synówka
Handel, Usługi Stanisław Synówka
ul. Dębowa 25
76-004 Sianów
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie
3. a/a